

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 25.

Vydána dne 4. května 1927.

Obsah: (45. a 46.) 45. Úmluva o transiálním přenosu elektrické energie. — 46. Nařízení o rozhod-
čích soudech pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců.

45.

Úmluva
o transiálním přenosu elektrické energie.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
RAKOUSKA, BELGIE,
ŘÍŠE BRITSKÉ (S NOVÝM ZÉLANDEM),
BULHARSKA, CHILE, DÁŇSKA,
SVOBODNÉHO MĚSTA GDANSKA, ŠPANĚLSKA,
FRANCIE, ŘECKA, MAĎARSKA, ITALIE, LITVY, POLSKA,
KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ
A URUGUAYE
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA
S PROTOKOLEM:

Convention

relative au transport en transit de l'énergie électrique.

L'AUTRICHE, LA BELGIQUE, L'EMPIRE BRITANNIQUE (AVEC LA NOUVELLE ZÉLANDE), LA BULGARIE, LE CHILI, LE DANEMARK, LA VILLE LIBRE DE DANTZIG, L'ESPAGNE, LA FRANCE, LA GRÈCE, LA HONGRIE, L'ITALIE, LA LITHUANIE, LA POLOGNE, LE ROYAUME DES SERBES, CROATES ET SLOVÈNES, LA TCHÉCOSLOVAQUIE ET L'URUGUAY,

Désireux de faciliter l'entente internationale dans la conclusion d'accords entre Etats intéressés relatifs au transit de l'énergie électrique;

Ayant accepté l'invitation de la Société des Nations de participer à une conférence réunie à Genève le 15 novembre 1923;

Soucieux de conclure une convention générale à cet effet,

Les Hautes Parties contractantes ont nommé pour leurs plénipotentiaires:

Le Président de la République Autrichienne:

M. Emerich Pflügl,

Ministre résident, Représentant du Gouvernement fédéral auprès de la Société des Nations, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Xavier Neujean,

Ministre des Chemins de fer, Marine, Postes, Télégraphes et Téléphones de Belgique, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande et des Dominions Britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

Sir Hubert Llewellyn Smith, G. C. B.,

Conseiller économique principal du Gouvernement britannique, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Convention

relating to the transmission in transit of electric power.

AUSTRIA, BELGIUM, THE BRITISH EMPIRE (WITH NEW ZEALAND), BULGARIA, CHILE, DENMARK, THE FREE CITY OF DANZIG, SPAIN, FRANCE, GREECE, HUNGARY, ITALY, LITHUANIA, POLAND, KINGDOM OF THE SERBS, CROATS AND SLOVENES, CZECHOSLOVAKIA AND URUGUAY,

Desirous of facilitating international cooperation by way of the conclusion between States interested therein of agreements concerning the transmission in transit of electric power;

Having accepted the invitation of the League of Nations to take part in a conference which met at Geneva on November 15th, 1923;

Wishing to conclude a general Convention for this purpose,

The High Contracting Parties have appointed as their Plenipotentiaries:

The President of the Austrian Republic:

M. Emerich Pflügl,

Resident Minister, Representative of the Federal Government accredited to the League of Nations, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of the Belgians:

M. Xavier Neujean,

Minister of Railways, Mercantile Marine, Posts, Telegraphs and Telephones of Belgium, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of the United Kingdom of Great Britain and Ireland and of the British Dominions beyond the Seas, Emperor of India:

Sir Hubert Llewellyn Smith, G. C. B.,

Chief Economic Adviser of the British Government, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

(Překlad.)

Úmluva

o transiálním přenosu elektrické energie.

RAKOUSKO, BELGIE, BRITSKA ŘÍŠE (S NOVÝM ZÉLANDEM), BULHARSKO, CHILE, DÁNSKO, SVOBODNÉ MĚSTO GDAŇSK, ŠPANĚLSKO, FRANCIE, ŘECKO, MAĎARSKO, ITALIE, LITVA, POLSKO, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ, ČESKOSLOVENSKO A URUGUAY,

Přejíce si usnadniti mezinárodní dohodu při sjednávání smluv mezi státy, které mají zájem na transiálním přenosu elektrické energie,

přijavše pozvání Společnosti Národů k účasti na konferenci shromážděné v Ženevě dne 15. listopadu 1923,

ve snaze uzavřít k tomu cíli všeobecnou úmluvu,

jmenovaly Vysoké smluvní strany svými plnomocníky:

President republiky rakouské:

pana Emericha Pflügla,

ministra-residenta, zástupce spolkové vlády při Společnosti národů, delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní a transiální;

Jeho Veličenstvo král Belgů:

pana Xavera Neujeana,

belgického ministra železnic, námořnictva, pošt, telegrafů a telefonů, delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní a transiální;

Jeho Veličenstvo král Spojeného království Velké Británie a Irska a britských území zámořských, císař indický:

Sira Huberta Llewellyna Smitha,

G. C. B., hlavního hospodářského radu britské vlády, delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní a transiální;

Pour le Dominion de la Nouvelle-Zélande:

L'Honorable Sir James Allen, K. C. B.,
Haut Commissaire pour la Nouvelle-Zélande dans le
Royaume-Uni;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. D. Mikoff,
Chargé d'Affaires à Berne;

Le Président de la République
du Chili:

M. Francisco Rivas Vicuña,
Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire
près le Conseil fédéral suisse, près le Président de la
République tchécoslovaque, près le Président de la
République autrichienne, et près Son Altesse Sérénissime
le Gouverneur de Hongrie, Délégué à la
deuxième Conférence générale des Communications et
du Transit;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. P. A. Holck-Colding,
Chef de département au Ministère des Travaux
publics, Membre de la Commission consultative et
technique des Communications et du Transit, Délégué
à la deuxième Conférence générale des Communica-
tions et du Transit;

Le Président de la République
Polonaise, pour la Ville libre
de Dantzig:

M. le Professeur Bohdan Winiarski,
Vice-Président de la Commission consultative et
technique des Communications et du Transit, Délégué
à la deuxième Conférence générale des Communica-
tions et du Transit;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Guillermo Brockmann y Abarzuza,
Inspecteur général des Chaussées, Canaux et Ports,
Membre de la Commission consultative et technique
des Communications et du Transit, Délégué à la
deuxième Conférence générale des Communications
et du Transit;

Le Président de la République
Française:

M. Maurice Sibille,
Député, Membre de la Commission consultative et
technique des Communications et du Transit, Délégué
à la deuxième Conférence générale des Communica-
tions et du Transit;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. A. Politis,
Délégué technique du Gouvernement hellénique à Pa-
ris, Délégué à la deuxième Conférence générale des
Communications et du Transit, et

For the Dominion of New Zea-
land:

The Honourable Sir James Allen, K. C. B.,
High Commissioner for New Zealand in the United
Kingdom;

His Majesty the King of the
Bulgarians:

M. D. Mikoff,
Chargé d'Affaires at Berne;

The President of the Republic
of Chile:

M. Francisco Rivas Vicuña,
Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary
to the Swiss Federal Council, to the President of the
Czechoslovak Republic, to the President of the
Austrian Federal Republic and to His Serene High-
ness the Governor of Hungary, Delegate at the Se-
cond General Conference on Communications and
Transit;

His Majesty the King of
Denmark:

M. P. A. Holck-Colding,
Director of Section at the Ministry of Public Works,
Member of the Advisory and Technical Committee
for Communications and Transit, Delegate at the
Second General Conference on Communications and
Transit;

The President of the Polish
Republic, for the Free City
of Danzig:

Professor Bohdan Winiarski,
Vice-Chairman of the Advisory and Technical Com-
mittee for Communications and Transit, Delegate at
the Second General Conference on Communications
and Transit;

His Majesty the King of
Spain:

M. Guillermo Brockman y Abarzuza,
Inspector-General of Roads, Canals and Ports,
Member of the Advisory and Technical Committee
for Communications and Transit, Delegate at the
Second General Conference on Communications and
Transit;

The President of the French
Republic:

M. Maurice Sibille,
Member of Parliament, Member of the Advisory and
Technical Committee for Communications and Tran-
sit, Delegate at the Second General Conference on
Communications and Transit;

His Majesty the King of the
Hellenes:

M. A. Politis,
Technical Representative of the Hellenic Government
in Paris, Delegate at the Second General Conference
on Communications and Transit, and

Z a d o m i n i u m N o v é h o Z é l a n d u :

ctihodného sira **James Allena,**

K. C. B., vysokého komisaře pro Nový Zéland ve
Spojeném království;

J e h o V e l i č e n s t v o k r á l B u l h a r ů :

pana **D. Mikoffa,**

chargé d'affaires v Bernu;

P r e s i d e n t c h i l s k é r e p u b l i k y :

pana **Francisco Rivas Viciña,**

mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
při Spolkové radě švýcarské, u presidenta republiky
Československé, u presidenta republiky rakouské a
u Jeho Jasné výsosti říšského správce maďarského,
delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní a
transitní;

J e h o V e l i č e n s t v o k r á l d á n s k ý :

pana **P. A. Holck-Coldinga,**

přednostu oddělení v ministerstvu veřejných prací,
člena poradní a technické komise pro dopravu a
transit, delegáta na druhé všeobecné konferenci do-
pravní a transitní;

P r e s i d e n t r e p u b l i k y p o l s k é :

Z a s v o b o d n é m ě s t o G d a ň s k :

pana profesora **Bohdana Winiarskiho,**

místopředsedu poradní a technické komise pro do-
pravu a transit, delegáta na druhé všeobecné konfe-
renci dopravní a transitní;

J e h o V e l i č e n s t v o k r á l
š p a ň ě l s k ý :

pana **Guillermo Brockmanna y Abarzuza,**

generálního inspektora silnic, průplavů a přístavů,
člena poradní a technické komise pro dopravu a tran-
sit, delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní
a transitní;

P r e s i d e n t r e p u b l i k y f r a n c o u z -
s k é :

pana **Maurice Sibille-a,**

poslance, člena poradní a technické komise pro do-
pravu a transit, delegáta na druhé všeobecné konfe-
renci dopravní a transitní;

J e h o V e l i č e n s t v o k r á l H e l e n ů :

pana **A. Politise,**

technického delegáta řecké vlády v Paříži, delegáta
na druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní a

M. Demètre G. Phocas,

Capitaine de frégate de la marine hellénique, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Son Altesse Sérénissime le
Gouverneur de Hongrie:

M. Emile de Walter,

Conseiller ministériel au Ministère royal de Hongrie des Affaires étrangères, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. Paolo Bignami,

ancien Sous-Secrétaire d'Etat, ancien Député, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Le Président de la République
Lithuanienne:

M. C. Dobkevicius,

Conseiller à la Légation de Lithuanie à Paris, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Le Président de la République
Polonaise:

M. le Professeur Bohdan Winiarski,

Vice-Président de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Sa Majesté le Roi des Serbes,
Croates et Slovènes:

M. B. Voukovitch,

Directeur des Chemins de fer de l'Etat, Délégué à la deuxième Conférence générale des Communications et du Transit;

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

M. J. Dvořáček,

Ministre plénipotentiaire et Chef du Département économique au Ministère des Affaires étrangères;

Le Président de la République
de l'Uruguay:

M. Benjamin Fernandez y Medina,

Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi d'Espagne, Président de la Commission consultative et technique des Communications et du Transit;

lesquels, après avoir communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit:

Article premier.

Chaque Etat contractant s'engage à négocier avec tout autre Etat contractant qui lui

M. Demetre G. Phocas,

Captain in the Hellenic Navy, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Serene Highness the Governor of Hungary:

M. Emile de Walter,

Ministerial Counsellor at the Royal Hungarian Ministry for Foreign Affairs, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of Italy:

M. Paolo Bignami,

former Under-Secretary of State, former Member of the Chamber of Deputies, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

The President of the Republic of Lithuania:

M. C. Dobkevicius,

Counsellor at the Lithuanian Legation in Paris, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

The President of the Polish Republic:

Professor Bohdan Winiarski,

Vice-Chairman of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

His Majesty the King of the Serbs, Croats and Slovenes:

M. B. Voukovitch,

Director of the State Railways, Delegate at the Second General Conference on Communications and Transit;

The President of the Czechoslovak Republic:

M. J. Dvořáček,

Minister Plenipotentiary and Head of the Economic Department of the Ministry for Foreign Affairs;

The President of the Republic of Uruguay:

M. Benjamin Fernandez y Medina,

Envoy Extraordinary and Minister Plenipotentiary to His Majesty the King of Spain, Chairman of the Advisory and Technical Committee for Communications and Transit;

who, after communicating their full powers; found in good and due form, have agreed as follows:

Article 1.

Each Contracting State undertakes, on the request of any other Contracting States, to ne-

pana **Dimitrije G. Phocase**,
fregatního kapitána řeckého námořnictva, delegáta
na druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní;

Jeho Jasná výsost říšský
správce maďarský:

pana **Emila de Waltera**,
ministerského radu v královském maďarském mini-
sterstvu zahraničních věcí, delegáta na druhé vše-
obecné konferenci dopravní a transitní;

Jeho Veličenstvo králitalský:

pana **Pavla Bignami-ho**,
bývalého státního podtajemníka, bývalého poslance,
delegáta na druhé všeobecné konferenci dopravní a
transitní;

President republiky litevské:

pana **C. Džbkevičius-a**,
radu litevského vyslanectví v Paříži, delegáta na
druhé všeobecné konferenci dopravní a transitní;

President republiky polské:

pana profesora **Bohdana Winiarskiho**,
místopředsedu poradní a technické komise pro do-
pravu a transit, delegáta na druhé všeobecné konfe-
renci dopravní a transitní;

Jeho Veličenstvo král Srbů,
Chorvatů a Slovinců:

pana **B. Vukovitche**,
ředitele státních drah, delegáta na druhé všeobecné
konferenci dopravní a transitní;

President republiky Českoslo-
venské:

pana **J. Dvořáčka**,
zplnomocněného ministra a přednostu národohospo-
dářského odboru ministerstva zahraničních věcí;

President republiky uruguay-
ské:

pana **Benjamina Fernandez y Medina**,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra
u Jeho Veličenstva krále španělského, předsedu po-
radní a technické komise pro dopravu a transit;

kterí, předloživše své plné moci, které shle-
dány v dobré a náležité formě, dohodli se
takto:

Článek 1.

Každý smluvní stát zavazuje se jednati
s každým jiným smluvním státem, který by

en adresserait la demande en vue de la conclusion d'accords destinés à assurer le transport en transit de l'énergie électrique à travers son territoire.

Toutefois, les Etats contractants se réservent la faculté de ne pas appliquer les dispositions de l'alinéa précédent dans les cas où ils pourraient invoquer contre le transport en transit d'énergie électrique à travers leur territoire des motifs d'opposition fondée sur le préjudice grave qu'un tel transport occasionnerait à leur économie ou à leur sécurité nationales.

Article 2.

Est considérée comme transportée en transit à travers le territoire d'un Etat contractant, l'énergie électrique qui les traverse par des conducteurs spécialisés, sans être, même en partie, ni produite, ni utilisée, ni transformée dans les limites de ce territoire.

Article 3.

Les solutions techniques à envisager en exécution du premier alinéa de l'article premier tiendront compte exclusivement des considérations qui s'exerceraient légitimement dans des cas analogues de transport intérieur, étant entendu, toutefois, qu'il pourra être exceptionnellement tenu compte des frontières politiques au cas où lesdites solutions n'en seraient pas affectées sensiblement.

Article 4.

Les accords visés à l'article premier pourront prévoir notamment:

a) les conditions générales d'établissement et d'entretien des lignes;

b) les prestations équitables à fournir à l'Etat sur le territoire duquel s'effectue le transport en transit pour frais, risques, dommages et charges de toute nature, dépenses d'administration et de surveillance, occasionnés par l'établissement et le fonctionnement des lignes, ainsi que pour le remboursement des frais d'entretien, s'il y a lieu;

c) l'organisation du contrôle technique et de la surveillance de la sécurité publique;

d) les modalités des communications téléphoniques ou télégraphiques nécessaires pour le service du transport en transit d'énergie électrique;

e) le mode de règlement des différends sur l'interprétation et l'application des accords.

gotiate, with a view to the conclusion of agreements for ensuring the transmission in transit of electric power across its territory.

Nevertheless, the Contracting States reserve the right to hold themselves free from the obligations of paragraph I of the present Article if they can represent that the transmission in transit of electric power across their territory would be seriously detrimental to their national economy or security.

Article 2.

Electric power shall be considered as transmitted in transit across the territory of a Contracting State when it crosses the said territory by means of conductors erected for this purpose alone without being wholly or in part produced, utilised or transformed within such territory.

Article 3.

The technical methods which may be adopted for the purpose of Article I, paragraph I, shall be based exclusively upon considerations which might legitimately be taken into account in the case of similar internal transmissions, it being understood, however, that in exceptional cases political frontiers may be taken into account, provided that the methods referred to are not materially affected thereby.

Article 4.

The agreements contemplated in Article I may provide, amongst other things, for:

a) The general conditions for the construction and upkeep of the lines;

b) Equitable contributions for the State across whose territory the transmission in transit takes place towards expenses, risks, damage or charges of every kind, and costs of administration and control, incurred as a result of the construction and working of the lines, as well as for the repayment of the cost of upkeep, if necessary;

c) The methods for exercising technical control and securing public safety;

d) The means to be used for making any necessary telephonic or telegraphic communications in connection with the working of the transmission in transit of electric power;

e) The procedure for settling disputes in regard to the interpretation and application of the agreements.

jej o to požádal, o sjednání dohod určených k zabezpečení transitzního přenosu elektrické energie přes jeho území.

Smluvní státy vyhrazují si však možnost neprováděti ustanovení předchozího odstavce v případech, kdyby proti transitznímu přenosu elektrické energie přes své území mohly uplatňovati námitky odůvodněné těžkou újmou, kterou by takový přenos způsobil jejich národnému hospodářství nebo jich bezpečnosti.

Č l á n e k 2.

Za transitzně přenesenou přes území smluvního státu pokládá se elektrická energie, která probíhá tímto územím zvláštním vedením, aniž by byla v hranicích tohoto území, byť i jen částečně, vyráběna, zužitkována nebo transformována.

Č l á n e k 3.

Řešení technických otázek, jež se vyskytnou při provádění prvního odstavce článku prvního, bude založeno výhradně na úvahách, k nimž by se spravedlivě přihlíželo v podobných případech při přenosu uvnitř země, při čemž se však rozumí, že možno výjimečně míti zřetel na politické hranice, jestliže by tím řešené řešení nebylo citelně dotčeno.

Č l á n e k 4.

Dohody zmíněné v článku prvním mohou se týkati zejména:

a) všeobecných podmínek pro zřizování a udržování vedení;

b) spravedlivých dávek státu, jehož územím se transitzní přenos provádí, za výlohy, nebezpečí, škody a břemena všeho druhu, za výlohy správní a dozírací, způsobené zřízením a provozem vedení, jakož i případně za úhradu výloh udržovacích;

c) organizace technického dohledu a dozoru veřejné bezpečnosti;

d) způsobu úpravy telefonního a telegrafního spojení, potřebného pro službu při transitzním přenosu elektrické energie;

e) způsobu řešení sporu o výklad a provádění dohod.

Article 5.

L'établissement des lignes, le transport en transit et les installations destinées à assurer ce transport seront soumis, dans l'Etat sur le territoire duquel s'effectue le transit, aux dispositions légales et administratives applicables à l'établissement des lignes, au transport d'énergie et aux installations similaires, selon la législation de cet Etat.

Article 6.

Le transport en transit de l'énergie électrique ne sera soumis à aucuns droits ou taxes spéciaux en raison du fait que ce transport s'effectue en transit.

Article 7.

Les Etats contractants s'emploieront à faciliter sur leur territoire et dans le cadre de leur législation nationale l'application des accords visés à l'article premier.

Article 8.

Les dispositions de la présente Convention n'imposent à aucun Etat contractant l'obligation d'user du droit d'expropriation, ni d'établir aucune servitude.

Article 9.

La présente Convention ne fixe pas les droits et les devoirs des belligérants et des neutres en temps de guerre. Néanmoins, elle subsistera en temps de guerre dans la mesure compatible avec ces droits et ces devoirs.

Article 10.

La présente Convention ne comporte aucunement le retrait de facilités plus grandes que celles résultant de ses dispositions et qui auraient été accordées, dans des conditions compatibles avec ses principes, aux transports en transit de l'énergie électrique, sur le territoire placé sous la souveraineté ou sous l'autorité de l'un quelconque des Etats contractants. Elle ne comporte pas davantage l'interdiction d'en accorder à l'avenir de semblables.

Article 11.

La présente Convention n'affecte en rien les droits et obligations des Etats contractants, en vertu de conventions ou traités antérieurs sur les matières faisant l'objet de la présente Convention, ou de dispositions sur

Article 5.

The construction of lines, the transmission in transit and the necessary installations shall be subject, in the State across the territory of which the transmission takes place, to the legal and administrative provisions applicable to the construction of lines, the transmission of electric power and similar installations in that State, in accordance with its legislation.

Article 6.

The transmission in transit of electric power shall not be subject to special dues or charges solely on the ground that such transmission is effected in transit.

Article 7.

The Contracting States shall, in their territory and within the limits of their national laws, endeavour to facilitate the application of the agreements contemplated in Article I.

Article 8.

The provisions of the present Convention shall not oblige any State to employ powers of expropriation or to enforce the grant of way leaves.

Article 9.

This Convention does not prescribe the rights and duties of belligerents and neutrals in time of war. The Convention shall, however, continue in force in time of war so far as such rights and duties permit.

Article 10.

This Convention does not entail in any way the withdrawal of facilities which are greater than those provided for in it and which have been granted to the transmission of electric power under conditions consistent with its principles. This Convention also entails no prohibition of such grant of greater facilities in the future.

Article 11.

The present Convention does not in any way affect the rights and obligations of the Contracting States arising out of former conventions or treaties on the subject-matter of the present Convention, or out of the pro-

Č l á n e k 5.

Zřízení vedení, transitní přenos a zařízení určená k zabezpečení tohoto přenosu podrobeny budou ve státě, jímž transit se provádí, zákonným a správním předpisům, platným dle zákonodárství tohoto státu pro zřízení vedení pro přenos energie a podobná zařízení.

Č l á n e k 6.

Transitní přenos elektrické energie nebude podroben žádným zvláštním dávkám nebo poplatkům z důvodu, že tento přenos se děje v transitu.

Č l á n e k 7.

Smluvní státy budou dbáti toho, aby na svém území a v rámci svého vnitřního zákonodárství usnadnily provádění dohod, na které se vztahuje první článek.

Č l á n e k 8.

Ustanovení této úmluvy neukládají žádnému ze smluvních států povinnosti použití práva vyvlastňovacího aniž uložit služebnost.

Č l á n e k 9.

Tato úmluva nestanoví práv a povinností válčících a neutrálních v době války. Nicméně zůstane v platnosti po dobu války v míře slučitelné s těmito právy a povinnostmi.

Č l á n e k 10.

Tato úmluva nemá nikterak v zápětí odvolání výhod větších než jsou ony, které vyplývají z jejich ustanovení a které byly poskytnuty za podmínek s jejími zásadami slučitelných pro transitní přenos elektrické energie územím, jsoucím pod svrchovaností nebo pravomocí některého ze smluvních států. Rovněž neobsahuje zákaz poskytovat podobné výhody v budoucnosti.

Č l á n e k 11.

Tato úmluva nedotýká se nikterak práv a závazků smluvních států, plynoucích z úmluv nebo smluv dřívějších a týkajících se otázek, které jsou předmětem této úmluvy nebo z ustanovení všeobecných smluv, zejména

les mêmes matières de traités généraux, notamment des Traités de Versailles, Trianon et autres traités ayant mis fin à la guerre de 1914-1918.

Article 12.

Si un différend surgit entre Etats contractants, au sujet de l'application ou de l'interprétation de la présente Convention, et si ce différend ne peut être réglé soit directement entre les parties, soit par tout autre moyen de règlement amiable, les parties pourront soumettre ce différend pour avis consultatif à l'organe qui se trouverait institué par la Société des Nations comme organe consultatif et technique des Membres de la Société en ce qui concerne les communications et le transit, à moins qu'elles n'aient décidé ou ne décident d'un commun accord de recourir à une autre procédure, soit consultative, soit arbitrale, soit judiciaire.

Les dispositions de l'alinéa précédent ne sont pas applicables au regard de tout Etat qui invoquerait, pour s'opposer au transport en transit, des motifs fondés sur des préjudices graves à son économie ou à sa sécurité nationales.

Article 13.

Il est entendu que la présente Convention ne doit pas être interprétée comme réglant en quoi que ce soit les droits et obligations *inter se* de territoires faisant partie ou placés sous la protection d'un même Etat souverain, que ces territoires pris individuellement soient ou non Etats contractants.

Article 14.

Rien, dans les précédents articles, ne pourra être interprété comme affectant en quoi que ce soit les droits ou obligations de tout Etat contractant en tant que Membre de la Société des Nations.

Article 15.

La présente Convention, dont les textes français et anglais feront également foi, portera la date de ce jour et sera, jusqu'au 31 octobre 1924, ouverte à la signature de tout Etat représenté à la Conférence de Genève, de tout Membre de la Société des Nations et de tout Etat à qui le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire de la présente Convention.

Article 16.

La présente Convention est sujette à ratification. Les instruments de ratification se-

visions on the same subject-matter in general treaties, including the Treaties of Versailles, Trianon and other treaties which ended the war of 1914—18.

Article 12.

If a dispute arises between Contracting States as to the application or interpretation of the present Convention, and if such dispute cannot be settled either directly between the parties or by some other amicable method of procedure, the parties to the dispute may submit it for an advisory opinion to the body established by the League of Nations as the advisory and technical organisation of the Members of the League in matters of communication and transit, unless they have decided or shall decide by mutual agreement to have recourse to some other advisory, arbitral or judicial procedure.

The provisions of the preceding paragraph shall not be applicable to any State which represents that the transmission in transit would be seriously detrimental to its national economy or security.

Article 13.

It is understood that this Convention must not be interpreted as regulating in any way rights and obligations *inter se* of territories forming part of or placed under the protection of the same sovereign State, whether or no these territories are individually Contracting States.

Article 14.

Nothing in the preceding Articles is to be construed as affecting in any way the rights or duties of a Contracting State as Member of the League of Nations.

Article 15.

The present Convention, of which the French and English texts are both authentic, shall bear this day's date and shall be open for signature until October 31st, 1924, by any State represented at the Conference of Geneva, by any Member of the League of Nations, and by any States to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Article 16.

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall

smlouvy versailleské, trianonské a ostatních smluv, jimiž válka 1914—1918 byla ukončena, pokud se týkají těchto otázek.

Č l á n e k 12.

Vznikne-li mezi smluvními státy spor o provádění nebo výklad této úmluvy a nelze-li urovnati tento spor buď přímou dohodou stran nebo jakoukoli jinou smírnou cestou, mohou sporné strany případ předložiti k dobrému zdání orgánu, který by byl ustanoven Společností Národů jako poradní a technický orgán členů Společnosti v otázkách dopravních a transitních, ačli se nedohodly neb nedohodnou na jiném způsobu řešení buď poradním, rozhodčím nebo soudním.

Ustanovení předchozího odstavce neplatí pro stát, který by se postavil proti transitnímu přenosu s odůvodněním, že by jeho národní hospodářství nebo bezpečnost státu transitem utrpěly vážnou újmu.

Č l á n e k 13.

Jest shoda v tom, že tato úmluva nesmí se vykládati tak, že by v čemkoliv upravovala práva a povinnosti „inter se“ území, která jsou částí nebo jsou postavena pod ochranu jediného svrchovaného státu, ať tato území sama o sobě jsou smluvními státy či nikoliv.

Č l á n e k 14.

Nic z předešlých článků nemůže se vykládati jako by se jakkoli dotýkalo práv a povinností kteréhokoli smluvního státu jako člena Společnosti Národů.

Č l á n e k 15.

Tato úmluva, jejíž znění francouzské i anglické budou stejně směrodatnými, bude míti dnešní datum a může býti podepsána až do 31. října 1924 každým státem zastoupeným na ženevské konferenci, každým členem Společnosti Národů a každým státem, kterému Rada Společnosti Národů za tím účelem zašle jeden výtisk této úmluvy.

Č l á n e k 16.

Tato úmluva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou odevzdány generálnímu tajem-

ront transmis au Secrétaire général de la Société des Nations, qui en notifiera le dépôt à tous Etats signataires ou adhérents.

Article 17.

A partir du premier novembre 1924, tout Etat représenté à la Conférence de Genève, tout Membre de la Société des Nations et tout Etat auquel le Conseil de la Société des Nations aura, à cet effet, communiqué un exemplaire pourra adhérer à la présente Convention.

Cette adhésion s'effectuera au moyen d'un instrument communiqué au Secrétaire général de la Société des Nations, aux fins de dépôt dans les archives de Secrétariat. Le Secrétaire général notifiera ce dépôt immédiatement à tous Etats signataires ou adhérents.

Article 18.

La présente Convention n'entrera en vigueur qu'après avoir été ratifiée au nom de trois Etats. La date de son entrée en vigueur sera la quatre-vingt-dixième jour après la réception, par le Secrétaire général de la Société des Nations, de la troisième ratification. Ultérieurement, la présente Convention prendra effet, en ce qui concerne chacune des Parties, quatre-vingt-dix jours après la réception de la ratification ou de la notification de l'adhésion.

Conformément aux dispositions de l'article 18 du Pacte de la Société des Nations, le Secrétaire général enregistrera la présente Convention le jour de l'entrée en vigueur de cette dernière.

Article 19.

Un recueil spécial sera tenu par le Secrétaire général de la Société des Nations, indiquant, compte tenu de l'article 21, quelles Parties ont signé ou ratifié la présente Convention, y ont adhéré ou l'ont dénoncée. Ce recueil sera constamment ouvert aux Membres de la Société et publication en sera faite aussi souvent que possible, suivant les indications du Conseil.

Article 20.

Sous réserve des dispositions de l'article 11 de la présente Convention, celle-ci peut être dénoncée par l'une quelconque des Parties,

be deposited with the Secretary-General of the League of Nations, who shall notify their receipt to every State signatory of or acceding to the Convention.

Article 17.

On and after November 1st, 1924, the present Convention may be acceded to by any State represented at the Conference of Geneva, by any Member of the League of Nations, or by any State to which the Council of the League of Nations shall have communicated a copy of the Convention for this purpose.

Accession shall be effected by an instrument communicated to the Secretary-General of the League of Nations to be deposited in the archives of the Secretariat. The Secretary-General shall at once notify such deposit to every State signatory of or acceding to the Convention.

Article 18.

The present Convention will not come into force until it has been ratified in the name of three States. The date of its coming into force shall be the ninetieth day after the receipt by the Secretary-General of the League of Nations of the third ratification. Thereafter, the present Convention will take effect, in the case of each Party, ninety days after the receipt of its ratification or of the notification of its accession.

In compliance with the provisions of Article 18 of the Covenant of the League of Nations, the Secretary-General will register the present Convention upon the day of its coming into force.

Article 19.

A special record shall be kept by the Secretary-General of the League of Nations showing, with due regard to the provisions of Article 21, which of the Parties have signed, ratified, acceded to or denounced the present Convention. This record shall be open to the Members of the League at all times; it shall be published as often as possible, in accordance with the directions of the Council.

Article 20.

Subject to the provisions of Article 11 above, the present Convention may be denounced by any Party thereto after the expiration of

níkovi Společnosti Národů, který zpraví o jich uložení všechny státy ji podepsavší nebo k ní přistoupivší.

Č l á n e k 17.

Počínajíc 1. listopadem 1924 může přistoupiti k této úmluvě každý stát zastoupený na konferenci v Ženevě, každý člen Společnosti Národů a každý stát, kterému Rada Společnosti Národů k tomu cíli zaslala jeden výtisk.

Tento přístup bude proveden listinou zaslou generálnímu tajemníku Společnosti Národů k uložení v archivu sekretariátu. Generální tajemník zpraví ihned o tomto uložení všechny státy úmluvu podepsavší nebo k ní přistoupivší.

Č l á n e k 18.

Tato úmluva nabude působnosti teprve až bude ratifikována ve jménu tří států. Dnem nabytí působnosti bude devadesátý den po převzetí třetí ratifikace generálním tajemníkem Společnosti Národů. Později počne tato úmluva působiti, pokud jde o tu kterou stranu, devadesátý den po přijetí ratifikační listiny nebo oznámení o přístupu.

V souhlase s ustanoveními článku 18. úmluvy o Společnosti Národů generální tajemník zapíše tuto úmluvu do rejstříku v den, kdy nabude působnosti.

Č l á n e k 19.

Generální tajemník Společnosti Národů provede, přihlédaje k čl. 21., zvláštní záznam o tom, které strany tuto úmluvu podepsaly nebo ratifikovaly, které k ní přistoupily nebo ji vypověděly. Tento záznam bude stále vyložen k nahlédnutí členům Společnosti a bude co nejčastěji uveřejňován podle pokynů Rady.

Č l á n e k 20.

S výhradou ustanovení článku 11. této úmluvy může býti tato úmluva kteroukoli ze stran vypovězena po uplynutí lhůty pěti let

après l'expiration d'un délai de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur pour ladite Partie. La dénonciation sera faite sous forme de notification écrite, adressée au Secrétaire général de la Société des Nations. Copie de cette notification, informant toutes les autres Parties de la date à laquelle elle a été reçue, leur sera immédiatement transmise par le Secrétaire général.

La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle elle aura été reçue par le Secrétaire général et ne sera opérante qu'en ce qui concerne l'Etat qui l'aura notifiée.

Article 21.

Tout Etat signataire de la présente Convention ou y adhérant peut déclarer, soit au moment de sa signature, soit au moment de sa ratification ou de son adhésion, que son acceptation de la présente Convention n'engage pas, soit l'ensemble, soit tel de ses protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer soumis à sa souveraineté ou à son autorité, et peut, ultérieurement et conformément à l'article 17, adhérer séparément au nom de l'un quelconque de ces protectorats, colonies, possessions ou territoires d'outre-mer exclus par cette déclaration.

La dénonciation pourra également s'effectuer séparément pour tout protectorat, colonie, possession ou territoire d'outre-mer; les dispositions de l'article 20 s'appliqueront à cette dénonciation.

Article 22.

La révision de la présente Convention pourra être demandée à toute époque par un tiers des Etats contractants.

En foi de quoi, les plénipotentiaires sus-nommés ont signé la présente Convention.

FAIT à Genève, le neuf décembre mil neuf cent vingt-trois, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations.

A u t r i c h e :

Emerich Pflügl.

B e l g i q u e :

Xavier Neujean.

E m p i r e B r i t a n n i q u e :

H. Llewellyn Smith.

five years from the date when it came into force in respect of that Party. Denunciation shall be effected by notification in writing addressed to the Secretary-General of the League of Nations. Copies of such notification shall be transmitted forthwith by him to all the other Parties, informing them of the date on which it was received.

A denunciation shall take effect one year after the date on which the notification thereof was received by the Secretary-General and shall operate only in respect of the notifying State.

Article 21.

Any State signing or acceding to the present Convention may declare, at the moment either of its signature, ratification or accession, that its acceptance of the present Convention does not include any or all of its colonies, overseas possessions, protectorates, or overseas territories, under its sovereignty or authority, and may subsequently accede, in conformity with the provisions of Article 17, on behalf of any such colony, overseas possession, protectorate or territory excluded by such declaration.

Denunciation may also be made separately in respect of any such colony, overseas possession, protectorate or territory, and the provisions of Article 20 shall apply to any such denunciation.

Article 22.

A request for the revision of the present Convention, may be made at any time by one-third of the Contracting States.

In faith whereof the above-named plenipotentiaries have signed the present Convention.

DONE at Geneva the ninth day of December, one thousand nine hundred and twenty-three, in a single copy which shall remain deposited in the Archives of the Secretariat of the League of Nations.

A u s t r i a :

Emerich Pflügl.

B e l g i u m :

Xavier Neujean.

B r i t i s h E m p i r e :

H. Llewellyn Smith.

ode dne, kdy nabyla působnosti pro tuto stranu. Výpověď bude dána ve formě písemného oznámení řízeného generálnímu tajemníkovi Společnosti Národů. Opis tohoto oznámení uvědomující všechny ostatní strany o dni, kterého bylo přijato, bude jim generálním tajemníkem ihned zaslán.

Výpověď počne účinkovati za rok ode dne, kdy došla generálního tajemníka a bude mít účinek jen pro stát, který ji oznámil.

Č l á n e k 21.

Každý stát tuto úmluvu podepsavší nebo k ní přistoupivší může prohlásiti buď při podpisu nebo ratifikaci či při přístupu k úmluvě, že jeho přijetí této úmluvy nezavazuje buď žádný nebo ten, který z jeho protektorátů, kolonií, držav nebo zámořských území podléhajících jeho svrchovanosti nebo pravomoci a může později k ní přistoupiti v souhlase s čl. 17. odděleně jménem kteréhokoli z těchto protektorátů, kolonií, držav nebo území zámořských vyjmutých tímto prohlášením.

Výpověď může rovněž býti dána odděleně za kterýkoli protektorát, kolonii, državu nebo zámořské území; pro takovou výpověď platí ustanovení článku 20.

Č l á n e k 22.

Přezkoušení této úmluvy může býti požadováno kdykoliv třetinou smluvních států.

Čemuž na svědomí podepsali výše jmenovaní plnomocníci tuto úmluvu.

Dáno v Ženevě, dne devátého prosince roku tisícího devítistého dvacátého třetího, v jediném výtisku, který zůstane uložen v archivu sekretariátu Společnosti Národů.

R a k o u s k o:

Emerich Pflügl.

B e l g i e:

Xavier Neujean.

B r i t s k á ř í š e:

H. Llevellyn Smith.

Nouvelle-Zélande:

J. Allen.

Bulgarie:

D. Mikoff.

Chili:

Francisco Rivas Vicuña.

Danemark:

A. Holck-Colding.

Ville Libre de Dantzig:

Bohdan Winiarski.

Espagne:

Gmo. Brockmann.

France:

Sous la réserve prévue à l'article 21 de la présente Convention que ses dispositions n'engagent pas l'ensemble des Protectorats, Colonies, Possessions ou Territoires d'outre-mer soumis à la souveraineté de la République française ou à son autorité.

Maurice Sibille.

Grèce:

A. Politis.

D. G. Phocas.

Hongrie:

Walter.

Italie:

Paolo Bignami.

Lithuanie:

Dobkevicius.

Pologne:

Bohdan Winiarski.

Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes:

B. Voukovitch.

Tchécoslovaquie:

J. Dvořáček.

Uruguay:

B. Fernandez y Medina.

New Zealand:

J. Allen.

Bulgaria:

D. Mikoff.

Chile:

Francisco Rivas Vicuña.

Denmark:

A. Holck-Colding.

Free City of Danzig:

Bohdan Winiarski.

Spain:

Gmo. Brockmann.

France:

Subject to the reservation contained in Article 21 of the present Convention to the effect that its provisions do not apply to the various protectorates, colonies, possessions or overseas territories under the sovereignty or authority of the French Republic.

Maurice Sibille.

Greece:

A. Politis.

D. G. Phocas.

Hungary:

Walter.

Italy:

Paolo Bignami.

Lithuania:

Dobkevicius.

Poland:

Bohdan Winiarski.

Kingdom of the Serbs, Croats
and Slovenes:

B. Voukovitch.

Czechoslovakia:

J. Dvořáček.

Uruguay:

B. Fernandez y Medina.

Nový Zéland:

J. Allen.

Bulharsko:

D. Mikoff.

Chile:

Francisco Rivas Vicuña.

Dánsko:

A. Holck-Colding.

Svobodné město Gdaňsk:

Bohdan Winiarski.

Španělsko:

Gmo. Brockmann.

Francie:

S výhradou podle článku 21. této úmluvy, že její ustanovení nezavazují souhrn protektorátů, kolonií nebo zámořských území podléhajících svrchovanosti nebo pravomoci francouzské republiky.

Maurice Sibille.

Řecko:

A. Politis.

D. G. Phocas.

Maďarsko:

Walter.

Itálie:

Paolo Bignami.

Litva:

Dobkevicius.

Polsko:

Bohdan Winiarski.

Království Srbů, Chorvatů
a Slovenců:

B. Voukovitch.

Československo:

J. Dvořáček.

Uruguay:

B. Fernandez y Medina.

Protocole

de signature de la convention relative au transport en transit de l'énergie électrique.

Au moment de procéder à la signature de la Convention relative au transport en transit de l'énergie électrique, conclue à la date de ce jour, les soussignés, dûment autorisés, sont convenus de ce qui suit :

La Convention ne contient aucunement l'obligation, pour un Etat contractant, d'accorder aux propriétaires ou entrepreneurs de lignes servant au transit de l'énergie électrique un traitement plus favorable sur son territoire qu'aux propriétaires ou entrepreneurs de lignes servant au transport de l'énergie électrique dans l'intérieur du pays.

La Convention ne vise pas les lignes destinées exclusivement à la transmission des signaux et de la parole.

Le présent Protocole aura les mêmes force, valeur et durée que la Convention conclue à la date de ce jour et dont il doit être considéré comme faisant partie intégrante.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires sus-nommés ont signé le présent Protocole.

FAIT à Genève, le neuf décembre, mil neuf cent vingt-trois, en simple expédition qui sera déposée dans les archives du Secrétariat de la Société des Nations; copie conforme en sera remise à tous les Etats représentés à la Conférence.

(Suivent les mêmes signatures que celles figurant à la fin de la Convention.)

Protocol

of signature to the Convention relating to the transmission in transit of electric power.

At the moment of signing the Convention of to-day's date relating to transmission in transit of electric power, the undersigned, duly authorised, have agreed as follows :

The Convention in no way obliges any Contracting State to give persons owning or working cables for transmission in transit of electric power more favourable treatment in its territory than is enjoyed by persons owning or working cables for transmission of electric power in the interior of the country.

The Convention shall not apply to lines solely intended for the transmission of signals or of the human voice.

The present Protocol will have the same force, effect and duration as the Convention of to-day's date, of which it is to be considered as an integral part.

In faith whereof the above-named Plenipotentiaries have signed the present Protocol.

DONE at Geneva, the ninth day of December one thousand nine hundred and twenty-three in a single copy, which will remain deposited in the archives of the Secretariat of the League of Nations; certified copies will be transmitted to all the States represented at the Conference.

(Here follow the same signatures as those appearing at the end of the Convention.)

Signatární protokol

Úmluvy o transnitním přenosu elektrické energie.

Přikročující k podpisu úmluvy o transnitním přenosu elektrické energie, sjednané dnešního dne, dohodli se podepsaní, byvše k tomu řádně zmocnění, takto:

Úmluva neobsahuje nikterak závazku pro smluvní stát, aby majitelům nebo podnikatelům vedení, sloužících transnitnímu přenosu elektrické energie poskytnul příznivější podmínky na svém území než poskytuje majitelům nebo podnikatelům vedení sloužících přenosu elektrické energie uvnitř dotyčné země.

Úmluva netýká se vedení určených výhradně k přenášení značek a mluvy.

Tento protokol bude mít tutéž účinnost, platnost a trvání jako úmluva sjednaná dnešního dne, za jejíž nerozlučitelnou součást musí býti považován.

Čemuž na svědomí shora jmenovaní zmocnění podepsali tento protokol.

Dáno v Ženevě, dne devátého prosince roku tisícíhodevítistéhodvacátéhohřetího v jediném výtisku, který bude uložen v archivu sekretariátu Společnosti Národů; všem státům na konferenci zastoupeným bude předáno po jednom ověřeném opise.

(Následují tytéž podpisy jako na konci úmluvy).

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU A PROTOKOL, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.
TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

V TOPOLČIANKÁCH, DNE 13. ŘÍJNA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

ZA MINISTRA ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

A. ŠVEHLA v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listina byla dne 30. listopadu 1926 uložena k zápisu u generálního tajemníka Společnosti národů, čímž nabyla dle čl. 18. úmluvy pro Československou republiku mezinárodní účinností dnem 28. února 1927.

Mimo to ratifikovaly dosud úmluvu tyto státy:

Britská říše, Dánsko, Nový Zéland a Rakousko.

Přistoupily:

Britská Guayana, Britský Honduras, Brunej, Gambie, Hongkong, Jižní Rhodesie, Kenya, Malajské státy federované: Negri Sembilan, Pahang, Perak, Selangor, Malajské státy nefederované: Johore, Kedah, Kelantan, Perlis, Trengganu, Nigerie, Njaský protektorát, Palestina, Severní Rhodesie, Sierra Leone, Nová Země, Straits Settlements, území Tanganyika, Zlaté Pobřeží a protektorát Uganda.

Dr. Beneš v. r.

46.

Vládní nařízení

ze dne 28. dubna 1927

o rozhodčích soudech pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 40 a 41 zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců takto:

I.

Zřízení rozhodčích soudů a jejich příslušnost.

§ 1.

(1) Rozhodčí soudy podle §u 40 zákona ze dne 15. října 1925, č. 221 Sb. z. a n., o nemocenském pojištění veřejných zaměstnanců — v následujících ustanoveních uváděného toliko jako „zákona (zák.)“ — zřizují se v Praze, v Brně, v Bratislavě a v Košicích.

(2) Rozhodčí soudy tyto mají název: „Rozhodčí soud pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců v“.

§ 2.

(1) Rozhodčí soudy pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců jsou výlučně příslušny rozhodovati o žalobách pojištěnců (§ 1 zák.) proti Léčebnému fondu veřejných zaměstnanců (§ 13 zák.) o poskytování léčebných dávek.

(2) Rozhodčímu soudu náleží zejména rozhodovati o žalobách pojištěnců proti výměrům, jimiž ústřední sbor, jako stolice první, anebo ke stížnosti do rozhodnutí okresního sboru, jako stolice druhé, (§§ 20 č. 9, 39 zák.) nárok na pojistnou dávku zcela nebo z části zamítl, dávku nesprávně vyměřil, snížil nebo pojištěnci odňal.

§ 3.

(1) Místní obvody působnosti rozhodčích soudů pro nemocenské pojištění veřejných za-

městnanců shodují se s obvody sborových soudů druhé stolice, v jejichž sídlech jsou rozhodčí soudy zřízeny.

(2) Místní příslušnost jednotlivých rozhodčích soudů řídí se podle sídla úřadu (ústavu), u kterého jest pojištěnec ustanoven v době podání žaloby (§ 2) anebo, jde-li o pojištěnce jmenovaného v §u 1 písm. d), zák., podle jeho bydliště.

§ 4.

(1) Rozhodčí soud pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců rozhoduje v pětičlenném senátu (§ 41 zák.).

(2) Předsedu rozhodčího soudu a potřebný počet jeho náměstků jmenuje ministerstvo spravedlnosti v dohodě s ministerstvem sociální péče ze soudců z povolání činných v sídle rozhodčího soudu.

(3) Dva přísedící a jejich náhradníci jsou voleni členy okresních sborů podle vládního nařízení ze dne 16. července 1926; č. 146 Sb. z. a n., kterým se vydává volební řád do orgánů Léčebného fondu veřejných zaměstnanců a do rozhodčích soudů, druhé dva přísedící, z nichž jeden musí býti lékařem, a jejich náhradníky jmenuje ministerstvo sociální péče. Jeden ze jmenovaných členů rozhodčího soudu v Košicích a jeho náhradník buďtež vzati z Podkarpatské Rusi.

(4) Funkční období volených členů rozhodčího soudu a jejich náhradníků trvá čtyři roky; ostatní přísedící, jich náhradníci, jakož i předseda a jeho náměstkové jsou jmenováni na neurčitou dobu a do odvolání.

§ 5.

(1) Přísedící rozhodčího soudu a jejich náhradníci, kteří bydlí mimo sídlo rozhodčího soudu, mají nárok na náhradu hotových vydání spojených s účastí na zasedání rozhodčího soudu, zejména na cestovné a stravné, jehož výši určí předem ústřední sbor (§ 18 zák.).

(2) Ústřednímu sboru náleží stanoviti i odměnu předsedů rozhodčích soudů a jejich náměstků (§ 20 č. 4 zák.).

§ 6.

(1) Předseda rozhodčího soudu a jeho náměstkové vykonávají úřad pod soudcovskou přísahou.

(2) Přísedící a jejich náhradníci vykonají před nastoupením úřadu do rukou předsedových slib, že budou svůj úřad vykonávati svědomitě a nestranně. Že byl slib vykonán, po-

tvrdí předseda rozhodčího soudu na listině o jmenování, po případě o volbě přísedícího (náhradníka).

§ 7.

(1) Předseda řídí práce rozhodčího soudu, rozděluje je mezi jednotlivé jeho členy a zaměstnance a dozírá, aby vykonávány byly rychle a podle platných předpisů.

(2) Kancelářské práce rozhodčího soudu obstarává sborový soud první stolice v sídle rozhodčího soudu.

(3) Tiskopisy a vzorce pro úřadování rozhodčího soudu potřebné budou upraveny ministerstvem spravedlnosti v dohodě s ministerstvem sociální péče.

§ 8.

(1) Členové rozhodčího soudu jsou povinni zdržeti se rozhodování, byli-li by jako soudci podle ustanovení civilního řádu soudního v tom kterém sporu z rozhodování vyloučeni.

(2) Je-li odůvodněna obava, že člen rozhodčího soudu jest v určité věci předpojatý, může býti stranou odmítnut, dokud se nepustila do jednání. Později může býti odmítnut jen, když strana o důvodu předpojatosti dříve věděti nemohla. O odmítnutí rozhoduje s konečnou platností předseda rozhodčího soudu. Je-li toho třeba, buď důvod odmítnutí osvědčen.

II.

Řízení před rozhodčími soudy.

§ 9.

(1) Žaloby na rozhodčí soud buďte podány do šedesáti dnů ode dne doručení výměru ústředního sboru (§§ 39, 40 zák., § 2 tohoto nařízení) písemně ve dvojím stejnopise nebo ústně do protokolu před předsedou rozhodčího soudu nebo jeho náměstkem.

(2) V žalobě buď stručně vylíčen skutkový podklad sporu, označeny průvodní prostředky, které žalobce k důkazu tvrzení svého nabízí, a uveden určitý konečný návrh žalobní.

§ 10.

(1) Má-li předseda rozhodčího soudu za to, že údaje žalobní jsou neúplné anebo že z jiného důvodu nutno žalobu opravit, vrátí ji žalobci k opravě v přiměřené krátké lhůtě anebo učiní jiné vhodné opatření. Byla-li opravená žaloba žalobcem znovu předložena ve lhůtě mu ustanovené, má se za to, jako by podána byla v den původního podání.

(2) Neshledá-li předseda, že žaloba trpí vadami uvedenými v odstavci prvním, dá doručiti Léčebnému fondu jeden stejnopis žaloby nebo opis protokolu jej zastupujícího, jakož i opisy příloh, s poukazem, aby Léčebný fond ve lhůtě zpravidla nepřesahující jeden měsíc, podal dvojmo odpověď na žalobu.

§ 11.

(1) Podal-li Léčebný fond v čas odpověď na žalobu anebo uplynula-li lhůta k odpovědi na žalobu marně, nařídí předseda ústní jednání o žalobě. S obesláním dá doručiti žalobci stejnopis žalobní odpovědi.

(2) Nařizuje ústní jednání má předseda učiniti přiměřená opatření, aby řízení mohlo býti při jediném roku skončeno. Zejména má stranám uložití, aby při ústním jednání předložily listiny, jichž se dovolávají, nebo opatřiti listiny od veřejných úřadů, u nichž jsou uloženy, má obeslati svědky a znalce, jejichž výslechu bude pro rozhodnutí pravděpodobně zapotřebí, a vyzvatí žalobce, aby se k jednání osobně dostavil.

§ 12.

Byla-li žaloba podána po lhůtě ustanovené v §u 40 odst. 3. zák. nebo byla-li podána u soudu nepřislušného, nebudiž doručována straně žalované, ale předložena předsedou přímo rozhodčímu soudu, aby o ní v neveřejném zasedání rozhodl. K opatření podle §§ 10 a 11 dojde pak v případě takovém, jen když rozhodčí soud v neveřejném zasedání rozhodl, že žaloba není opožděna anebo že rozhodčí soud není nepřislušným.

§ 13.

Jednání o žalobě před rozhodčím soudem (§ 10 odst. 2) jest veřejné a ústní. Veřejnost ústního jednání může býti vyloučena toliko z důvodů, ze kterých se tak může podle zákona státi v řízení před řádnými civilními soudy.

§ 14.

(1) Předseda rozhodčího soudu řídí ústní jednání a pečuje o to, aby věc byla úplně probrána a objasněna.

(2) O tom, které důkazy mají býti provedeny, rozhodne rozhodčí soud usnesením. Důkazy, které jsou pro posouzení věci nerozhodny, buďte zamítnuty.

(3) Výslech svědků a znalců buď z pravidla proveden při ústním jednání před rozhodčím soudem samotným. Je-li však bydliště nebo místo pobytu svědků nebo znalců od sídla roz-

hodčího soudu velmi vzdáleno, může rozhodčí soud požádati okresní soud, v jehož obvodu svědek nebo znalec bydlí nebo se zdržuje, aby výslech provedl.

(4) Svědci a znalci mohou býti podle úvahy rozhodčího soudu slyšeni pod přísahou nebo nepřisezně. V podrobnostech platí o důkazu svědky a znalci obdobně ustanovení civilního řádu soudního.

(5) Požadovati od žalobce, aby složil zálohu na náklady důkazu svědeckého nebo znaleckého, není dovoleno.

§ 15.

(1) Byla-li věc úplně probrána a objasněna, prohlásí předseda rozhodčího soudu jednání za skončené a rozhodčí soud rozhodne o žalobě nálezem.

(2) O tom, které skutkové okolnosti jest pokládati za zjištěné, rozhoduje rozhodčí soud podle volného uvážení výsledků veškerých provedených důkazů.

(3) V nálezu buď určitě uvedeno, co a ve kterých lhůtách má žalobci žalovaný Léčebný fond plniti a které nároky žalobcovy se jako neodůvodněné zamítají. Byla-li strana odsouzena k plnění peněžnému, buď ke splnění závazku ustanovena z pravidla lhůta patnáctidenní, jinak buď při stanovení lhůty ke splnění prisouzeného závazku přihlédáno slušně ke všem okolnostem případu.

§ 16.

(1) V nálezu, kterým byla věc konečně vyřízena, buď rozhodnuto i o nákladech sporu. Strana, která žádá za náhradu útrat, musí jich seznam předložiti nejdéle při skončení ústního jednání (§ 15 odst. 1.), jinak nárok na náhradu nákladů zaniká.

(2) Zpravidla buď náhrada nákladů uložena straně, která úplně podlehla; jinak buďte náklady poměrně rozděleny nebo vzájemně zrušeny.

§ 17.

(1) Nález rozhodčího soudu buď zpravidla prohlášen ústně hned po skončení ústního jednání.

(2) Není-li možno nález ihned vyhlásiti, zejména proto, že jest třeba provésti ještě některé důkazy okresním soudem (§ 14 odst. 3), vydá rozhodčí soud nález písemně do 8 dnů po skončení ústního jednání, nebo do osmi dnů po dojití ještě scházejících spisů.

(3) Usnáseti se o nálezu mohou toliko oni

členové rozhodčího soudu, kteří byli celému ústnímu jednání přítomni.

§ 18.

(1) Nález buď stranám doručen písemně, pokud se strany písemného doručení výslovně nevzdají.

(2) V písemném vyhotovení nálezu buďte uvedena jména všech členů rozhodčího soudu, kteří při vydání nálezu spolupůsobili. Prvopis buď podepsán všemi členy rozhodčího soudu a zapisovatelem a podržen při spisech rozhodčího soudu.

(3) V písemném vyhotovení nálezu buď výrok (§ 15 odst. 3) zevně oddělen od odůvodnění. V odůvodnění buď stručně vylíčen i skutkový podklad sporu; výsledky provedených důkazů do nálezu ze spisů opisovány nebudtež.

§ 19.

Nedostavila-li se k ústnímu jednání některá ze stran; ač byla řádně obeslána, může být řízení provedeno v její nepřítomnosti. Nález pro zmeškání strany vydati nelze.

§ 20.

Bylo-li straně zabráněno v účasti na jednání překážkou nepředvídatelnou nebo nepřekonatelnou, může rozhodčí soud na návrh v neveřejném zasedání povolití navrácení k předešlému stavu. Návrh nutno učiniti do 15 dnů ode dne, kdy překážka odpadla.

§ 21.

(1) O jednání před rozhodčím soudem sepíše zapisovatel, který buď přivzat z úředníků sborového soudu první stolice (§ 7 odst. 2), protokol. O poradách a hlasováních sepíše zapisovatel protokol zvláštní.

(2) Protokoly podepisuje předseda a zapisovatel; jde-li o ústní jednání, při kterém byly přítomny strany, podpíše protokol i ony.

§ 22.

Rozhodčí soud usnází se většinou hlasů svých členů. Napřed hlasují přisedící zvolení, pak jmenovaní, obojí v pořadí podle stáří; předseda hlasuje naposledy. Porada i hlasování jsou neveřejny.

§ 23.

V každém období řízení může se předseda rozhodčího soudu pokusiti, aby věc byla smírně vyřízena. Dojde-li ke smíru, buď o něm sepsán protokol (§ 21).

§ 24.

Veškerá vyhotovení rozhodčího soudu, která se doručují stranám, podpisuje předseda nebo jeho náměstek; buďte opatřena pečeti rozhodčího soudu.

§ 25.

O doručování spisů rozhodčího soudu a o jeho osvědčování platí obdobně ustanovení civilního řádu soudního.

§ 26.

Pokud není v tomto nařízení ustanoveno jinak, není rozhodčí soud vázán předpisy o řízení před soudy řádnými nebo rozhodčími.

§ 27.

(1) Dozor nad rozhodčím soudem pro nemocenské pojištění veřejných zaměstnanců vykonává předseda sborového soudu druhé stolice, v jehož obvodu jest rozhodčí soud zřízen.

(2) Předseda sborového soudu druhé stolice může buď sám nebo svým zástupcem nahlížeti do spisů rozhodčího soudu a přesvědčiti se o tom, jak práce rozhodčího soudu jsou vykonávány. O výsledku prohlídky podá zprávu ministru spravedlnosti, který v dohodě s ministrem sociální péče učiní opatření, aby shledané vady byly odstraněny.

§ 28.

(1) Náklady spojené se zřízením rozhodčích soudů a s řízením před nimi nese Léčebný fond veřejných zaměstnanců.

(2) Léčebný fond však má právo požadovati náhradu nákladů určitého sporu na odpůrci, který ve sporu podlehl (§ 16).

§ 29.

(1) Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

(2) Provedou je ministři sociální péče a spravedlnosti v dohodě se účastněnými ministry.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Najman v. r.
Černý v. r.	Dr. Spina v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Srdínko v. r.
Dr. Hodža v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Mayr-Harting v. r.	Dr. Tiso v. r.
Dr. Peroutka v. r.	Dr. Nosek v. r.
Dr. Gažík v. r.	